

Tensta konsthall

META och *regina* är två tidskrifter som grundades oberoende av varandra på 1990-talet av två kulturproducenter, curatören Ute Meta Bauer och konstnären Regina Möller. Genom att använda sina förnamn som titlar på tidskrifterna krävde de sin plats som kvinnor i offentligheten och uppfann samtidigt ett redskap för att nå ut med en institutionskritisk hållning till rådande normer i tidens konstvärld. De två tidskrifterna – *META* och *regina* – har olika karaktär och arbetar utifrån varsin strategi men delar en feministisk utgångspunkt och ett subversivt angreppssätt vilket gör dem till "Tidskrifter i systerskap".

Ute Meta Bauer grundade *META* under sin tid som konstnärlig ledare på Künstlerhaus Stuttgart (1990-1994), en konstnärsdriven institution med fokus på konstnärlig produktion och curatoriskt experimenterande. Med *META* instiftade Bauer en tidskrift som, i tryck, på olika sätt omförhandlade vad en utställning var på just den här platsen. På så sätt innebar tidskriften en expansion av det curerade konstprogrammets format och innehåll. Genom distribution kunde den tvåspråkiga tidskriften *META* nå en bredare publik än den med möjlighet att besöka utställningarna på plats. Varje nummer behandlade – precis som Künstlerhaus årsprogram – ett tematiskt ämne som kunde vara allt från "Konsten och dess plats", "En ny anda i curating?" och "Radikalt chic" till "Atlaser och arkiv". Konstnärer, skribenter och curatorer sammanfördes på så vis i en reflektion kring, och expansion av, den konstnärsdriva institutionens program.

I *META 3* t ex intervjuar konstnären Liam Gillick Dave Philips, chef på Soul Patrol Records, om hans arbete och arkiverande och i *META 4* presenteras konstnären Tania Mourauds tidiga radikala koncept för rum utomhus. *META* har medvetet samma format som den ansedda konstitidskriften *Artforum* men saknar bilder på framsidan. På den rena och pastellfärgade framsidan ses enbart titeln *META* screentryckt i särskilda färger - ett sätt att rikta

uppmärksamheten mot begreppen o/synlighet och re/presentation inom konstvärlden. *META* distribuerades ofta av Bauer själv till konstbokhandlar i Europa och USA.

regina grundades 1994 av Regina (Maria) Möller. Tidningen är ett konstverk och en "pågående tidskrift", som utkommer och produceras på inbjudan av internationella konstinstitutioner. Det första numret *Das Große Herbstheft - Reproduktion* (det stora höstnumret) kom ut på Künstlerhaus Stuttgart när Ute Meta Bauer var chef där. *regina* ser ut som ett modemagasin för kvinnor men överraskar genom att röra sig obehindrat mellan fiktion och dokumentation och innehållsmässigt på olika sätt problematisera begreppet "identiteter". Än så länge har åtta nummer publicerats. Varje nummer fokuserar på ett paraplybegrepp som kan vara allt från *Reproduction*, *Profession Woman*, *Women & Production / Class & Distribution* och *Her Stories* till *Still Life*. *regina* gör det möjligt för Regina Möller att sprida konsten till en bredare publik. Regina (Maria) Möller själv, utan synliga assessorer eller kläder, är alltid på bild på omslaget. *regina* skrivs med r som gemen dels för att skilja Regina (Maria) Möller från den fiktiva karaktären *regina*, dels för att åstadkomma ett litet avstånd till kvinnomagasin som tyska *Birgitte* och *Petra*, eller *Marie-Claire* i Frankrike och *Amelia* i Sverige.

META och *regina* startades vid en tid då mångfald och genreöverskridande inom kulturfältet ännu inte var en självklarhet. Båda tidskrifterna är idag viktiga exempel på verksamheter som genom sina specifika inriktningar, taktiker och graden av estetisk självinsikt, ägnat sig åt just detta, samtidigt som de problematiserat den egna verksamhetens villkor och räckvidd.

Ute Meta Bauer kurerar utställningar och presentationer av samtidskonst, film, video och ljud med fokus på genreöverskridande format. Sedan

oktober 2013 är Bauer Founding Director på CCA – NTU, Centre for Contemporary Art, Singapore – ett nationellt forskningscenter på Nanyang Technological University (NTU), där hon också är professor på AMD, School of Art, Media and Design. 2012-2013 var hon Dean of Fine Art på Royal College of Art i London och innan dess (2005-2012) Director vid Visual Arts Program och the Program in Art, Culture and Technology på Massachusetts Institute of Technology, Cambridge, MA. Hon har tidigare bl a varit konstnärlig ledare för 3rd Berlin Biennale for Contemporary Art, Berlin 2004, co-curator för Documenta11 (2001-2002) och Founding Director på OCA i Norge (2001-2005). Nyligen kurerade hon Theatrical Fields på uppdrag av Bildmuseet i Umeå (2013/14), en utställning som kommer att visas på CCA i Singapore under sommar/höst 2014. 2015 ska Bauer tillsammans med Paul Ha co-curera the US pavilion för den 56e Venedigbiennalen där konstnären Joan Jonas presenteras.

Regina (Maria) Möller är konstnär med sin bas i Berlin. Möller studerade konst, konsthistoria och medeltidshistoria på Ludwig Maximilian Universitetet i München. Vid sidan av att ha grundat tidskriften *regina* har hon även skapat märket *embodiment*, under vilket hon designar konstverk som relaterar till inredningsdesign och kläder. Möllers konstnärliga praktik involverar ett omfångsrikt spann av olika format; hon väver samman komplexa historier och avbryter alltför välkända och förutsägbara förväntningar på det aktuella mediet. Projekt och verk av Regina (Maria) Möller har visats på nationella och internationella utställningar i grupp- och soloutställningar på t ex Manifesta 1, Aperto – Venice Biennial, Louisiana Museum of Moderna Art, Kunstverein München, F.R.A.C./ Reims, Montpellier, Tate Liverpool, Wiener Secession, 3rd Berlin Biennial, Sprengel Museum Hannover, Tate St. Ives, ProjectBase / Cornwall och Passerelle - Centre d'Art, MuMoK. För närvarande är hon professor på Trondheim Academy of

Fine Art / Faculty of Architecture and Fine Art / Norwegian University of Science and Technology (KIT / NTNU).

Med stöd från Goethe-Institut Schweden. Speciellt tack till Richard Lampert för stöd till regina-utställningens Eiermannbord. www.richard-lampert.de.

Läsning av META och regina med Tensta konsthalls medarbetare tillsammans med olika grupper

Onsdag 25.6, 18:00–20:00
Asrin Haidari

Onsdag 9.7, 15:00–17:00
Maja Andreasson

Onsdag 23.7, 13:00–15:00
Fahyma Alnablsi

Onsdag 13.8, 18:00–20:00
Emily Fahlén

Onsdag 10.9, 18:00–20:00
Hedvig Wiezell

Onsdag 24.9, 18:00–20:00
Ulrika Flink

Ett samtal mellan Asrin Haidari, Masha Taavoniku, Ute Meta Bauer och Regina (Maria) Möller

Asrin Haidari och Masha Taavoniku
Berätta om hur *META* och *regina* startade.

Ute Meta Bauer

Som konstnärlig ledare för Künstlerhaus Stuttgart (1990-1994) var det viktigt för mig att nå ut till en bredare publik. Jag ville göra programmet synligt och även lyfta fram det faktum att allt vi gjorde var integrerat – oavsett om det var en utställning, ett föredrag, en video- eller filmvisning. Tidningen gjorde det möjligt för vissa ämnen att presenteras i andra former än bara utställningsrummets format. Ett av motiven med att starta *META* var att vi, på grund av vårt läge, aldrig fick några internationella recensioner av våra utställningar. Av nyfikenhet frågade jag hur mycket en annons i *Artforum* skulle kosta. Jag insåg att för den summan pengar kunde jag nästan publicera min egen tidning och fylla den med ett innehåll som vi kunde sprida för att förmedla vad vi gjorde på plats. Att skapa en konstitidning refererar till en historia av konstitidskrifter, vilket innefattar allt från fanzines till konceptuella förhållningssätt till tidskrifter inom de dadaistiska och surrealistiska rörelserna.

Regina (Maria) Möller

Idén att producera en tidning som ett konstverk dök upp när jag bodde i New York. Ute bjöd mig för att göra en solutställning på Künstlerhaus Stuttgart 1993 efter att hon hade sett mitt arbete på "Aperto" Venedigbiennalen. Jag förstod då att hon var rätt person att vända sig till. Hon är kvinna, intresserad av feminism och det koncept jag hade i åtanke för *regina* involverade feministiska frågor. När hon bjöd in mig föreslog jag att vi skulle göra *regina* istället för en traditionell utställning. Det första numret av tidningen heter *regina – Das Große Herbstheft* (det stora höstnumret) med undertiteln "Reproduktion" tryckt inuti g:et i *regina*. Ämnet refererar till

“kvinna och reproduktion” inom en feministisk och genusvetenskaplig diskurs, men också till mitt verk med titeln “Reproduction” som utgörs av förstoraade reproduktioner av reklamannonser från när jag arbetade som barnmodell. Fotografierna åtföljs av utdrag från en intervju som jag gjorde med min mamma och som handlar om den tiden. Hela intervjun publicerades i det första numret av *regina* och bar titeln “Eltern” (föräldrar) vilket också var namnet på den tyska tidningen som jag var modell i.

UMB

Det intressanta är hur *regina* använder och dekonstruerar olika kategorier ur vardagliga damtidningar och modemagasin. I *regina* Special Issue (1998) skrev Anita Roddick texten *Lessons to Learn About AIDS and the Invisible Woman* (Läxor att lära om AIDS och den osynliga kvinnan) om kvinnor med HIV. Ett sådant perspektiv skulle inte tas upp i de typiska damtidningarna. I *META* presenterade jag också texter av konstnärer som vanligtvis inte publicerades i de flesta konstitidskrifter. I en annan upplaga behandlades den nya andan inom curating. Ämnet knöt an till ett symposium vi hade på Künstlerhaus Stuttgart som var en ironisk referens till utställningen *A New Spirit in Painting* på Royal Academy of Arts i London (1981). Curating så som vi förstår det idag var då helt nytt – frilansande curatorer existerade inte.

AH och MT

Ett nummer av *META* hade temat “Radical Chic”. Här hänvisar du till Tom Wolfes text *Radical Chic och Mau Mauing den Flak Catchers* (1970) och hans tankar om när Leonard och Felicia Bernstein bjöd in Svarta pantrarna till ett cocktailparty. Du ställde frågan: “How much chic can radicalism actually take?”

UMB

När jag gjorde *Radical Chic*, återigen kopplat till ett symposium, riktade vi oss mot den återpolitiserings av konstvärlden som ägde rum i början av 1990-talet efter konstmarknadens krasch. Den

rådande depressionen lämnade plötsligt utrymme för andra konstformer, som video, och du kunde komma in i stora konstinstitutioner med ganska politiska verk. Det var helt enkelt ett billigare sätt att utan en stor budget fylla utrymmen för att överbrygga tiden till dess att konstmarknaden hade återhämtat sig. Vi höll en tredagarskonferens på Künstlerhaus Stuttgart i november 1993 där vi diskuterade vår oro över det sätt den politiserade konsten omfamnades av konstgallerier och institutioner, särskilt inom den nordamerikanska konstmarknaden, som huvudsakligen är finansierad med privata medel.

AH och MT

På Tensta konsthall visar ni tidskrifterna i en arkivutställning. Hur tänker ni kring tidskrifterna i sig som ett arkiv?

UMB

META är nästan som ett arkiv. Om du bläddrar i en konstitidning och läser ledaren finns ofta en annons bredvid den. Innehållet i det redaktionella materialet är inte nödvändigtvis detsamma som det i annonsen, så enbart genom att de ställs sida vid sida av varandra får du en bredare uppfattning av vad som pågick under en viss tid. Det är den kombinationen som är intressant och gör tidningen värdefull som resurs – som ett arkiv över sin tid.

R(M)M

regina är ett projekt som fortfarande pågår. Det är processen kring varje produktion som fyller upp min arbetsplats som en container med en samling av idéer, samtal, alla möjliga olika material och media – ett levande arkiv som blir synligt igen med *regina*. Vad Ute och jag för fram i den här utställningen är snarare en presentation, vi vill visa tidskrifternas historia. Vi arbetade med handgjorda storyboards och i collagesystem. I utställningen har vi tagit med materialprover från våra egna arkiv som refererar till det tidiga 1990-talets analoga processer inom grafisk design. I det finns en annan tid bevarad – ett annat produktions sätt jämfört med hastigheten och mångfaldigandet av

identiteter som är närvarande i dagens digitala informationsflöde.

AH och MT

I den svenska upplagan av *regina* finns det en historia av Michael Hancock som verkar handla om tidskriftens fysikalitet och hur ett objekt av misstag kan färdas från plats till plats. Vilka aspekter av tidskriften dras ni till?

R(M)M

Michael Hancock är manusförfattare till såpoperor, som vid den tiden innefattade samhällsrelaterade frågor hämtade från verkligheten. För det numret skrev han ett kort avsnitt av en såpopera i vilken tidskriften *regina* är huvudperson – glömd och borttappad på ett bussäte, resandes från plats till plats. Olika läsare bryr sig olika mycket om tidningen och under resan gång utvecklas *reginas* karaktär – en tidskriftskaraktär – verklig och påhittad, och ibland blir läsaren förvirrad över skillnaden mellan *regina* och Regina. Den här utvecklingen är något som händer genom hela läsakten, när man läser mellan raderna och i samspelet mellan text och bild, genom att man bläddrar fram och tillbaka, vilket lämnar spår. Spåren ger tidningen ett ytterligare lager – en tydlig relation mellan tidskriften som karaktär och läsaren. Syftet med *regina* är inte bara att tala till allmänheten utan att också involvera den.

UMB

Tidskrifter är ganska nyskapande vad gäller form och innehåll. Många tankar och idéer förekommer i tidskrifter långt innan de blir publicerade i böcker. Vad jag tilltalas av med tidningsformatet är dess subversiva potential.

AH och MT

regina skulle kunna misstas för att vara ett vanligt modemagasin för kvinnor, men det är mer som en hybrid mellan ett magasin och ett konstföremål. Hur togs det emot som ett konstföremål?

R(M)M

Jag har alltid varit intresserad av design; kostym, möbeldesign, mode och grafisk design. Som feministisk konstnär motsätter jag mig kategoriseringar, min konst och mina projekt suddar ut gränserna mellan konst och andra kreativa discipliner som drivs av funktionalitet. *regina* utmanade läsarens förväntningar. När den visas på hyllorna i bokhandlar eller kiosker ser den ut som ett vanligt livsstilsmagasin, men å andra sidan finns den också mellan utställningskataloger och konstböcker. Åsikterna gick ofta isär men den togs väl emot och jag fortsatte.

Jag arbetar med frågor som rör konstens funktionalitet, eller som Maria Lind säger: "Vad gör konsten?" Om du gör någonting bärbart eller funktionellt som ett konstobjekt så är det fortfarande dömt att inte ha ett konstnärligt värde - trots den välkända historien om Bauhaus, Wiener Werkstätten osv. Det är väldigt intressant tycker jag.

UMB

regina påminner om ett vardagligt magasin men ämnena omvandlas av Regina. Under temat "living", i ett av de tidiga numrena, publicerades en intervju med Ulrike Meinhofs styvmamma som berättade om Meinhofs fängelsecell. När jag säger att *regina* och *META* är två tidskrifter i systerskap menar jag att båda hävdar ett territorium och ifrågasätter kanon och föreställningar om auktoritet.

AH och MT

Ni nämnde att era vägar korsade delvis eftersom ni är båda feminister. Hur upplevde ni feminismen under den tiden?

R(M)M

Det var en helt annan tid för kvinnor och kvinnliga konstnärer i de västerländska samhällena. Det fanns bara ett fåtal kvinnliga konstnärer synliga och erkända som konstnärer, även om man måste säga att det generellt fanns mycket färre konstnärer i jämförelse med i dag. Jag bodde i

USA i slutet av 80-talet / början av 90-talet och hade turen att uppleva uppkomsten av "WAC" (Women Action Coalition), vilket hade en stor inverkan på mig. Den här löst anslutna rörelse involverade liknande konstnärer som "Act Up". Alla kvinnor kunde kalla sig en medlem av "WAC" och generationerna varierade från tonåringar till kvinnor som var 90 år gamla. Alla kom från olika kulturella bakgrunder och från en mängd olika yrken: mödrar, farmödrar, akademiker, arbetslösa... you name it. Det var socialt, politiskt, och mycket kontroversiellt på samma gång. Vad jag lärde mig av den här rörelsen var att lyssna till röster som vanligtvis inte hörs eller enbart snappas upp och att tala högre – det gjorde skillnad.

UMB

Det var under en tid då vi inte hade den röst som vi har i dag. En vän till mig skickade precis en länk till "De femtio mest inflytelserika kvinnorna i konstvärlden i Europa". För tjugo år sedan skulle det ha varit "De fem viktigaste kvinnorna..." Jag minns när jag samarbetade med Tine Geissler och Sandra Hastenteufel och vi gjorde *The Information Service* på Documenta IX, 1992. Det var ett "arbetsarkiv" som innehöll dokumentation av kvinnliga konstnärer och syftade till att återta feministiska historier i en konstutställningskontext. I början av 90-talet var det ett annat åtagande för kvinnliga konstnärer att delta i sådana viktiga evenemang. Om vi inte vet om dessa luckor i historien – bakgrundshistorierna – kommer vi alltid att behöva uppfinna hjulet på nytt. För mig är motarkiv nyckeln till att förstå och ifrågasätta historier.

Asrin Haidari arbetar som kommunikatör på Tensta konsthall och Masha Taavoniku studerar konstvetenskap på Stockholms universitet.

regina

regina - Das Grosse Herbstheft,
Nullnummer, oktober 1994
publicerad med Künstlerhaus Stuttgart
(Chef för konstprogrammet Ute Meta Bauer)

112 sidor / tyska
Ämne: REPRODUKTION

regina - Das Große Frühjahrsheft, No. 2,
mars 1997

publicerad med Kunstverein München
(Chef Dirk Snauwaert)

112 sidor / tyska
Ämne: PROFESSIONELL KVINNA

regina - Special Issue, No. 3, maj 1998
publicerad med artranspennine '98

- Tate Gallery Liverpool och Henry Moore Sculpture Trust, Leeds
(Curator Iwona Blazwick)

128 sidor / engelska
Ämne: KVINNOR OCH PRODUKTION /
KLASS OCH DISTRIBUTION

regina - in Sweden, No. 4, december
2000

publicerad med Moderna Museet Pro-
jekt

(Curator Maria Lind)

112 sidor / engelska
Ämnen: HON-HISTORIER

regina - Special Issue ifu, No. 5, decem-
ber 2000

publicerad med Internationalen Frau-
enuniversität - ifu

(international women's university)

112 sidor / engelska
Ämnen: VATTEN, VERK, INFORMA-
TION, MIGRATION, KROPP, STAD

regina - Stilleben, No. 6, september
2002

publicerad med Kokerei Zollverein /
Zeitgenössische Kunst & Kritik

(programchef Marius Babias, Florian
Waldvogel)

112 sidor / tyska
Topic: STILLEBEN

regina – in Norway, No. 7, oktober 2005
publicerad med Office of Contemporary
Art / OCA
(Curator Christiane Erharter, Chef: Ute
Meta Bauer)
112 sidor / engelska
Ämne: MÖNSTER

regina – in Cornwall, No. 8, juli 2007
Publicerad med ProjectBase, Cornwall
(Chef Sara Black)
112 sidor / engelska
Ämne: SURF-MILJÖ

META

META 1, Die Kunst und ihr Ort (Konsten
och dess plats), januari 1992
META 2, A new spirit in curating (En ny
anda i curating), november 1992
META 3, Atlanten und Archive (Atlaser
och arkiv), november 1994
META 4, Radical chic, november 1993

Sedan 2012 har Tensta konsthall en
programlinje som tar upp arkiv, bibliotek
och samlingar. Tidigare projekt i serien:

12.1–30.9 2012 Bidoun Library, ett
mobilt bibliotek med trycksaker som
behandlar bilden av Mellanöstern. Av
Bidoun Projects.

25.10 2012–27.1 2013 Katitzis resa
genom Sverige, en arkivutställning
om Katarina Taikons självbiografiska
karaktär Katitzi med originalutgåvor av
böcker, serietidningar och album samt
illustrationer av Björn Hedlund.

14.3–2.6 2013 Två arkiv, en
serie verk av Nasrin Tabatabai
och Babak Afrassiabi om Irans
moderniseringsprocess som utgår från
två parallella arkiv; Teherans Museum
avdelning för modern västerländsk
konst samt ett arkiv upprättat av British
Petroleum (BP).

14.3–26.5 2013 Vad hände med
strejkonsten? Ett konstprojekt av
Ingela Johansson (2010-), där bl a
Gruvarbetarnas strejkkonstsamling
visades, en konstsamling som kom till då
åttio konstnärer skänkte verk i samband
med den stora gruvstrejken 1969.

26.10 2013–12.1 2014 Bygga Tensta:
ett konstruerat arkiv. Arkitekten
Erik Stenbergs privata arkiv med bl
a originalritningar av arkitekten Igor
Dergalin samt fotografier och böcker
från Tenstas barndom.

18.1–18.5 2014 Grand Domestic
Revolution Library, ett bibliotek
som har kommit till som en del av
ett forskningsprojekt, initierat av
konstinstitutionen Casco i Utrecht, i
syfte att undersöka maktstrukturer
om berör alternativa ekonomier och
organisering i hemmet med frågor runt
aktivistiska och feministiska strategier.

Personal på Tensta konsthall

Fahyma Alnablsi, värd
Maja Andreasson, assistent
Emily Fahlén, förmedlare
Ulrika Flink, assisterande curator
Asrin Haidari, kommunikation och press
Maria Lind, chef
Hedvig Wiezell, producent

Värdar

Lars Hedelin
Evelina Hedin
Bruno Hibombo
Carl-Oskar Linné
Masha Taavoniku

Tekniker

Lars Hedelin
Carl-Oskar Linné
Linda Persson
Johan Wahlgren